

Опис навчальної дисципліни вільного вибору

Дисципліна	Вибіркова дисципліна 9 «Соціальна компетентність фахівця спеціальної освіти»
Рівень ВО	Перший (бакалаврський) рівень
Назва спеціальності/освітньо-професійної програми	016 Спеціальна освіта / Корекційна психопедагогіка та логопедія
Форма навчання	денна
Курс, семестр, протяжність	4 (7 семестр), 5 кредитів ЄКТС
Семестровий контроль	залік
Обсяг годин (усього: з них лекції/практичні)	150 год, з них: лекц. – 20 год, практ. – 22 год.
Мова викладання	українська
Кафедра, яка забезпечує викладання	Спеціальної та інклюзивної освіти
Автор дисципліни	Доктор педагогічних наук, професор кафедри спеціальної та інклюзивної освіти Сидорук Ірина Ігорівна
Короткий опис	
Вимоги до початку вивчення	Для засвоєння дисципліни використовують базові знання, вміння і навички з педагогіки, психології, основ педагогічної майстерності. <i>Мета викладання</i> вибіркової дисципліни – сформувати у майбутніх фахівців у галузі спеціальної освіти соціальну компетентність через осмислення її структури та змісту, мотивування та формування настановлень у студентів на соціально-професійний саморозвиток, розробку та побудову індивідуальної траєкторії соціо професійного розвитку та формування соціальної компетентності.
Що буде вивчатися	<i>Змістовий модуль 1.</i> Теоретичні основи формування соціальної компетентності особистості. Тема 1. Загальна характеристика міжособистісного спілкування. Тема 2. Міжособистісна взаємодія. <i>Змістовий модуль 2.</i> Концептуальні основи формування соціальної компетентності майбутніх фахівців у галузі спеціальної освіти. Тема 3. Вимоги до фахової підготовки соціально компетентних фахівців у галузі спеціальної освіти. Тема 4. Концептуальні підходи до визначення змістової сутності поняття «соціальна компетентність майбутніх фахівців». Тема 5. Структура соціальної компетентності фахівців у галузі спеціальної освіти. <i>Змістовий модуль 3.</i> Практичні аспекти формування соціальної компетентності майбутніх фахівців у галузі спеціальної освіти. Тема 6. Можливості освітнього середовища закладу вищої освіти у формуванні соціальної компетентності особистості.

	<p>Тема 7. Соціальне партнерство у сфері освіти та роль соціальної компетентності особистості в цьому процесі.</p> <p>Тема 8. Менторство та роль менті у соціо професійному становленні особистості.</p> <p>Тема 9. Інструментарій з формування соціальної компетентності особистості.</p>
<p>Чому це цікаво/треба вивчати</p>	<p>Глобальні зміни, швидкий технічний прогрес, віртуалізація соціального середовища, зростаюча поляризація українського соціуму, негативні суспільні явища (булінг у дитячому та молодіжному колективах, мобінг на робочому місці, насильство в сім'ях, наркоманія тощо) впливають на розвиток усіх сфер і галузей суспільного життя, спричиняють зміни на особистісному й суспільному рівнях та актуалізують значущість проблеми формування соціально компетентної особистості фахівця. Особливо це стосується працівників соціальної сфери, соціономічних професій, зміст діяльності яких пов'язаний із безпосередньою взаємодією з клієнтами, людьми і їх групами, громадою, соціальними інституціями, а соціальна компетентність є основним інструментом професійної взаємодії.</p> <p>Як інтегративна характеристика особистості та результат її фахової підготовки, соціальна компетентність майбутнього фахівця спроможна забезпечити вихід за межі нормативної діяльності, створення, трансляцію і передачу цінностей, зумовити особистісний, соціальний розвиток клієнта. Вона передбачає здатність співпрацювати, контактувати, брати соціальну відповідальність за наслідки власних вчинків, взаємодію з об'єктами та суб'єктами професійної діяльності, соціальним середовищем; є необхідною умовою якісної фахової підготовки, ефективності майбутньої професійної діяльності, конкурентоспроможності на ринку праці і результативності процесів професіоналізації.</p>
<p>Чому можна навчитися (результати навчання)</p>	<p>РН7. Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами у професійному середовищі, володіти фаховою термінологією та професійним дискурсом.</p> <p>РН16. Приймати обґрунтовані рішення з урахуванням цілей, ресурсних і законодавчих обмежень, ціннісних орієнтирів.</p> <p>РН17. Мати навички самостійного навчання та пошуку необхідної інформації.</p> <p>РН 21. Здатність до ділових комунікацій у професійній сфері, знання основ ділового спілкування; стійкі навички усного й писемного мовлення, зорієнтованого на професійну специфіку; навички оперування фаховою термінологією.</p> <p>РН 22. Володіння базовими уявленнями про основи філософії освіти, психології, педагогіки, що сприяють розвитку загальної культури й соціалізації осіб з особливими освітніми потребами; здатність брати участь у професійних дискусіях та інтерактивних обговореннях, логічно аргументуючи власну точку зору.</p>

Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями (компетентності)

У результаті вивчення дисципліни студент повинен володіти такими *компетентностями*:

інтегральна: здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі і практичні проблеми спеціальної та інклюзивної освіти у процесі корекційно-педагогічної, діагностико-консультативної, дослідницької та культурно-просвітницької діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування основних теорій і методів дефектології і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні:

ЗК-1. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК-2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК-3. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК-4. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК-5. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК-6. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.

ЗК-7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК-8. Здатність працювати в команді.

ЗК-9. Здатність до міжособистісної взаємодії.

ЗК-10. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

Спеціальні:

СК-6. Здатність працювати в команді, здійснювати комплексний корекційно-педагогічний, психологічний та соціальний супровід дітей з особливими освітніми потребами, в тому числі з інвалідністю в різних типах закладів.

СК-7. Здатність дотримуватися вимог до організації корекційно-розвивального освітнього середовища.

СК-8. Готовність до діагностико-консультативної діяльності.

СК-11. Здатність дотримуватися основних принципів, правил, прийомів і форм суб'єкт-суб'єктної комунікації.

СК-14. Здатність до роботи із спільнотою – на місцевому, регіональному, національному, європейському і більш широкому глобальному рівнях з метою формування толерантного, гуманного ставлення до осіб з особливими освітніми потребами, розвитку здатності до рефлексії, включаючи спроможність обдумувати як власні, так й інші

	<p>системи цінностей.</p> <p>СК-15. Здатність аргументовано відстоювати власні професійні переконання, дотримуватись їх у власній фаховій діяльності.</p> <p>СК-16. Здатність до особистісного та професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку.</p> <p>СК-17. Здатність самостійно освоювати нові науково-педагогічні, корекційні, ергономічні та оздоровчі теорії та технології; забезпечувати фізичний розвиток, корекцію, реабілітацію і зміцнення здоров'я осіб з особливими освітніми потребами на засадах педагогічної інноватики.</p> <p>СК-18. Здатність будувати педагогічні й соціальні стосунки на основі загальнолюдських та національних цінностей; поєднувати сучасну спеціальну та інклюзивну освітню практику з глибоким осмисленням теорій і технологій видатних педагогів, психологів, лікарів, філософів.</p>
<p>Інформаційне забезпечення та/або web-посилання</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Гоулман Д. Эмоциональный интеллект: ценное практическое руководство по развитию и совершенствованию эмоций человека. Москва: Хранитель, 2008. 476 с. 2. Грабовська С. Л., Чолій С. М. Соціальна активність в процесі соціалізації особистості: [зб. наук. праць. Ін-ту психології ім. Г. С. Костюка АПН України]/за ред. С. Д. Максименка. Т. XII. Ч. 1. Київ, 2010. С. 171–181. 3. Сидорук І.І. Теорія і методика формування соціальної компетентності майбутніх соціальних працівників у процесі фахової підготовки: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.05. Тернопіль, 2021. 699 с. 4. Докторович М. О. Соціальна компетентність: співвідношення наукових категорій. Матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної конференції «Наука та освіта». 2006. Т. 2: Педагогічні науки. Дніпропетровськ, 2006. С. 81–89. 5. Коханова О. П. Психологія партнерської взаємодії в освіті: навч.-метод. посіб. Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, Ін-т психол. та соц. педагогіки. Київ, 2011. 103 с. 6. Кочарян О. С., Фролова Є. В., Павленко В. М. Структура мотивації навчальної діяльності студентів: навч. посіб. Харків: Нац. аерокосм. ун-т ім. М. Є. Жуковського «Харк. авіац. ін.-т, 2011. 40 с. 7. Краснощок І. П. Індивідуальна освітня траєкторія студента: теоретичні аспекти організації. Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. Запоріжжя, 2018. Вип. 60, т. 1. С. 101–107. 8. Куницына В. Н., Казаринова Н. В., Погольша В. М. Межличностное общение: учеб. для вузов. Санкт-Петербург: Питер, 2001. 544 с. С. 331. 9. Лякішева А. В. Соціальна поведінка і групова взаємодія: монографія. Луцьк: Вежа-Друк, 2014. 368 с.
<p>Здійснити вибір</p>	<p><u>«ПС-Журнал успішності-Web»</u></p>